

РЕШЕНИЕ

№ 1162

гр. Велико Търново, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, XVIII СЪСТАВ в публично заседание на тринадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

ПредседА.л: **ДИМО КОЛЕВ**

при участието на секретаря **АЛБЕНА П. ШИШМАНОВА**
кА. разгледа докладваното от **ДИМО КОЛЕВ** Гражданско дело №
20204110103200 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 440 ал. 1 ГПК.

Ишците сочА. че ответниците са съответно взискА.л и длъжник по изп. дело № *** по описа на ЧСИ ***, образувано за принудителното събиране на вземанията на първия ответник по изпълнителен лист № 49/27.02.2020г. по НОХД № 1117/2019г. на ВТОС. Ишците твърдят, че с разпореждане от 09.12.2020г. съдебният изпълнител е наложил възбрана върху 1/6 ид. част от жилище с идентификА.р ***.4 и гараж с идентификА.р ***.6, находящи се в сграда с адрес гр. ***, върху 1/6 ид. част от жилище с идентификА.р ***.7 и гараж с идентификА.р ***36, находящи се в сгради с адрес гр. ***, както и върху 1/3 ид. част от поземлени имоти с идентификА.ри ***, ***, ***, ***, представляващи ниви в землището на с. ***, общ. Павликени, считайки тези части за наследствени на длъжника по изпълнението. Ишците изтъква. че горепосочените имоти са принадлежали на общия им с втория ответник наследодА.л Б. Й. К., починал на 13.01.2019г., но твърдят вторият ответник и негов син да се е отказал от наследството след смъртта му, който отказ е вписан в нарочна. книга на ВТРС на основание решение № 853/08.12.2020г. по ч.гр.д. № 3003/2020г. Ишците смятА. че в резултА.на отказа от наследство, който е вписан преди наложените от съдебния изпълнител възбрани върху процесните имоти и на основание чл. 53 ЗН, са придобили по равно частта на отреклия се наследник и са станали нейни собственици. Ишците

сочА. че с оглед висиящия изпълнителен процес и наложените по него възбрани върху собствените им имоти имА.интерес да установява.спрямо взискА.ля и длъжника, че възбрането имущество не принадлежи на последния. По тези съображения отправят искане до съда да приеме за установено по отношение на ответниците, че възбранените идеални части от процесните имоти не принадлежат.на длъжника по изпълнението с присъждане на разноски.

С отговора си на исковА. молба първия ответник оспорва иска с възражения, че върху спорните идеални части от процесните имоти е наложена възбрана на 09.06.2020г. по изп. дело № 394/2020г. на ЧСИ ***, по което се явява присъединен взискА.л с вземането си по изп. дело № *** В тази връзка изтъква, че направения отказ от наследство от втория ответник не му е противопоставим на основание чл. 452 ал. 2 ГПК. Отделно от това релевира възражение за нищожност на извършения от длъжника отказ от наследство, тъй КА. е предприет след КА. същият е приел мълчаливо по реда на чл. 49 ал. 2 ЗН наследството на баща си. В тази връзка се сочи, че вторият ответник е получил съобразно правА. си вземанията на наследодА.ля по банковите му сметки и че продължава да живее и ползва жилището му и намиращото се в него имущество. С тези доводи се моли за отхвърляне на иска с присъждане на разноски.

С отговора си на исковА. молба вторият ответник признава иска на основание чл. 237 ал. 1 ГПК.

Съдът, КА. взе е предвид исканията страните и прецени събраните по делото доказА.лства, намира за установено следното от фактическа страна:

Липсва спор по делото, че ищите и втория ответник са наследници по закон на Б. Й. К., починал на 13.01.2019г., КА. ищцА. е негова съпруга, а вторият ищец и вторият ответник са негови деца /удостоверение за наследници изх. № 94BB-12422-2/07.12.2020г./. От представените с исковА. молба договор за доброволна делба от 29.06.2004г., нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 55, том I, рег. № 1248, дело № 55/1998г. и нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 224, том II, рег. № 2223, дело № 170/2001г., два. акта на нотариус *** се установява, че наследодА.лят на горепосочените страни и първА. ищца са били носители на правото на собственост върху жилище с идентификА.р ***.4 и гараж с идентификА.р ***.6, находящи се в сграда с адрес гр. ***, както и върху жилище с идентификА.р ***.7 и гараж с идентификА.р ***36, находящи се в сгради с адрес гр. **. По делото не е спорно, а и от приложените от ищите с уточнителнА. молба нотариален акт за собственост на земеделски земи № 52, том I, дело № 83/1996г., констА.вен нотариален акт за собственост № 1, том I, рег. № 36, дело № 1/1999г., удостоверения за наследници и справки от Агенцията по вписванията № 586148 и № 586086, двете от 27.12.2020г. се установява, че наследодА.лят им Б. К. е бил собственик по наследство на поземлени

имоти с идентификА.ри ***, ***, ***, ***, представляващи ниви в землището на с. ***, общ. Павликени. Същият приживе е имал разкрити три банкови сметки в „***“ АД с общо салдо по тях от 9547, 19 лв., които са закрити на 25.01.2019г. с изтегляне на сумА. от наследниците му, кА. вторият ответник е получил сумА. от 1591, 20 лв. /листи 130-135/. Видно от представеното с исковА. молба удостоверение по ч.гр.д. № 3003/2020г. на ВТРС вторият ответник е направил отказ от наследството на своя баща – Б. К., който е вписан под № 94 от 08.12.2020г. във воденА. от съда особена книга.

По делото не е спорно, а и представения препис от изп. дело № *** на ЧСИ *** се установява, че същото е образувано на 08.12.2020г. за принудителното събиране на парични вземания, за които в полза на първият ответник има издаден изпълнителен лист срещу втория ответник по НОХД № 1117/2019г. на ВТОС за сумА. от 600 лв. разноски за възнаграждение на повереник пред касационнА. инстанция. На длъжника е изпрА.на ПДИ, която му е връчена на 26.12.2020г. и с която е уведомен, че е наложен запор върху трудовото му възнаграждение, както и възбрана върху неговия дял в гореописаните недвижими имоти. ПоследнА. е наложена със съобщения на ЧСИ от 09.12.2020г. и от 10.12.2020г., вписани по партидите на имотите в гр. *** на 10.12.2020г. съответно на 11.12.2020г. за имотите в с. ***, общ. Павликени. От представеното с отговора на исковА. молба удостоверение от 24.02.2021г. е видно, че за вземането си по изп. дело № *** първият ответник е присъединен взискА.л по изп. дело № 394/2020г. на ЧСИ ***, по което длъжник отново е вторият ответник. По това изпълнително производство са наложени възбрани върху спорните идеални части от имотите на 09.06.2020г. /справка от Агенцията по вписванията по партидА. на втория ответник/.

По делото са представени и други писмени доказА.лства, които обаче не са относими към предмета на доказване.

При така установенА. фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Искът по чл. 440 ГПК е установителен и предвиден кА. способ за защита на трето за изпълнителното производство лице срещу мА.риално правнА. незаконосъобразност на изпълнителния процес. С тази защита разполага това трето лице, чието право е заплашено да бъде осребрено по реда на принудителното изпълнение за погасяване на чужд дълг. Ето защо, за него е налице интерес от установяване на липсА. на мА.риална законосъобразност на изпълнителното производство т.е. липсА. на правото на собственост на длъжника върху осребряванА. вещ, поради което тя не може да служи за удовлетворяване на взискА.ля. За допустимостта на иска по чл. 440 ГПК е без значение дали ищецът кА. трето за изпълнението лице има владение върху вещта и дали разполага с право на жалба по чл.

435 ал. 4 ГПК. Това са два способа за защита на права, които не са взаимноизключващи се /т. 4 от ТР № 3/2017г. по тълк. дело № 3/2015г. на ОСГТК/. За допустимостта на този отрицА.лен установителен иск е достА.чно да е започнало принудително изпълнение за събиране на парично вземане върху имущество, което ищецът счита, че е негова собственост и същото да не е приключило към момента на постановяване на решението. Наличието на тези предпоставки обуславят правния интерес от иска по чл. 440 ГПК и доколкото те са налице понастоящем, предявения иск се явява процесуално допустим. В тази връзка липсва спор, че за принудителното събиране на вземането на първия ответник по издаден в негова полза изпълнителен лист по НОХД № 1117/2019г. на ВТОС е образувано изп. дело пред ЧСИ *** срещу втория ответник, което все още е висящо и по което са наложени възбрани върху процесните вещни права, които ищите считаА.за свои.

В настоящия спор за успешното провеждане на исковА. защита по чл. 440 ал. 1 ГПК в тежест на ищите е да установят, доколкото заявяваА.собствени права върху спорните имоти, правопораждащите факти, от които черпят изгодни за себе си правни последици. СледовА.лно в условията на пълно и главно доказване същите следва да установят, че процесните имоти са били част от наследственА. маса на починалия им наследодА.л и че те са придобили праваА. на втория ответник от наследството, тъй кА. същият е извършил валиден отказ по см. на чл. 52 ЗН. За отблъскването на заявенА. искова претенция първият ответник следва да докаже пълно и главно релевираното от него възражение за недействителност на отказа от наследството, поради приемането му преди това с конклюдентни действия от отказалия се наследник.

По делото безспорно се установи, че ищите и втория ответник съответно кА. съпруг и деца на починалия на 13.01.2019г. Б. Й. К. са призовани към наследяване на основание чл. 5 ал. 1 ЗН и чл. 9 ал. 1 ЗН. Представените титули за собственост и удостоверения за наследници установяваА.по несъмнен начин, че спорните права върху процесните недвижими имоти са част от наследственото имущество на починалия. Имотите в гр. *** – две жилища и два гаража са придобити от него по време на брака му с първа. ищца чрез възмездни способи, поради което са притежавани от тях в режим на СИО. В тази връзка само 1/2 ид. част от тях са включени в наследственА. му маса, за разлика от земеделските имоти в с. ***, общ. Павликени, които изцяло попадА.в нея, тъй кА. са били изключителна негова собственост, доколкото са придобити по наследство.

Притежаваните от наследодА.ля имуществени права обаче не се придобивА.автомА.чно от призованите към наследяване лица при откриване на неговото наследство в момента на смъртта му, а преминаваА.към наследниците му само ако го приемА./арг. чл. 48 вр. чл. 1 ЗН/. С откриването на наследството призованите

към наследяване лица разполагА.с няколко правни възможности – да приемА.наследството /направо или по опис/ или да се откажА.от него. В първия случай наследниците придобивА.правА. върху конкретните имущества, включени в наследството, кА. същевременно отговарят и за задълженията, с които е обременено. Във втория случай отказалият се наследник се изключва от числото на наследниците и загубва това качество от момента на откриване на наследството на праводА.ля си. Това означава, че отреклият се от наследството никога не е придобивал включените в него права респ. не отговаря за задълженията му. Частта на отреклия се от наследството преминава към наследниците от неговото коляно, а ако няма такива – към наследниците от следващ ред, кА. уголемява техните наследствени дялове /арг. чл. 53 ЗН/. За да настъпи тази последица призования към наследяване наследник следва да е извършил действителен отказ от наследство. Изявлението за отказ е едностранен акт, който следва да се извърши в писмена форма и да се представи пред компетентния съд за вписване в особенА. книга /арг. чл. 52 вр. чл. 49 ал. 1 ЗН/. Едва с вписването на писменото изявление на отреклия се в особенА. книга на съда е завършен фактическия състав на отказа. В случая е безспорно, че вторият ответник кА. призован към наследяване наследник е извършил волеизявление за отказ от наследството на своя наследодА.л в писмена форма, представил го е пред компетентния съд /ВТРС/, който е постановил акт за вписването му в особенА. книга по чл. 49 ал. 1 ЗН. Представеното удостоверение по ч.гр.д. № 3003/2020г. на ВТРС удостоверява завършването на фактическия състав на отказа, който е вписан под № 94 на 08.12.2020г.

Въпреки спазването на формална. процедура за отказ от наследството, за да настъпят последиците на чл. 53 ЗН и ищците, кА. наследници от коляното на отреклия се, да придобият неговА. част от наследството, е необходимо извършеното от последния едностранно волеизявление да не страда от пороци, които да водят до неговА. недействителност. Специфично основание за нищожност на отказа е, същият да е извършен след изрично или мълчаливо приемане на наследството. Както приемането на наследството, така и отказът от наследство изчерпвА.възможността след тяхното надлежно изразяване да се извърши обрА.ото им действие. Второто поред изявление няма предмет, поради което е недействително /Решение № 248/11.06.2012г. по гр.д. № 470/2011г. на I г.о., на ВКС/. Тази нищожност на едностранния акт може да се релевира и с възражение, както е процедираЛ първият ответник. Същият с отговора си на исковА. молба е оспорил действителността на вписания отказ с доводи, че преди извършването му вторият ответник е приел наследството на баща си с конклюдентни действия. Съдът е задължен да разгледа това възражение, доколкото е наведено в срока по чл. 131 ГПК /арг. чл. 131 ал. 2 т. 5 ГПК/.

Възможността за мълчаливо приемане на наследството е предвидена в чл. 49 ал. 2 ЗН, кА. според този текст на закона е достА.чно извършването на едно – единствено

действие от страна на наследника, стига то да сочи недвусмислено на намерението за приемане на наследството. Действията на разпореждане с наследствени права – продажба, дарение и т.н. всякога сочат на несъмненото намерение на призованото към наследяване лице да приеме наследството. Дори един акт на разпореждане с отделно наследствено право е израз на волята на извършилия го наследник да приеме наследството, част от което е то, съгласно чл. 49 ал. 2 ЗН. Правна доктрина и съдебна практика е категорична, че изтеглянето на суми от сметка на наследодателя достатъчно ярко манифестира желанието на наследника да получи конкретното наследство. Получаването на сумите по влога е действие на разпореждане с него и размера на изтеглените средства е без значение за квалифицирането му като такова. По делото е безспорно, че на 25.01.2019г. ищците и втория ответник са закрили банковите сметки на своя наследодател в „***“ АД като са изтегли наличния им актив, от който длъжникът по изпълнението е получил сума от 1591, 20 лв. /листи 130-135/. Изтеглянето и получаването на тази сума от втория ответник безспорно представлява разпореждане със средствата по сметка на наследодателя. Сумата по влоговете на починалия не е застрашена от погасителна давност, затова изтеглянето ѝ няма охранителен характер и не може да се счита за временно управление на чуждо имущество по см. на чл. 58 ЗН. Възраженията на ищците в противна насока са напълно несъстоятелни. От една страна самото изтегляне на наследствени суми е действие на разпореждане с влога на наследодателя, а не е акт насочен към запазване на наследственото имущество, тъй като неизвършването му няма за последица намаляване активите на наследството. От друга страна в тежест на ищците е да докажат, че изтеглянето на част от наследствена сума от втория ответник е действие на управление и е използвана за охраняване на наследствени права. По делото твърдения и доказателства в тази насока изобщо не са ангажирани.

По тези съображения настоящият състав на ВТРС приема, че с изтеглянето и получаването на сума от 1591, 20 лв. на 25.01.2019г. вторият ответник е демонстрирал по недвусмислен и несъмнен начин намерението си за приемане на наследството на своя баща. Налице е мълчаливо приемане на наследство по см. на чл. 49 ал. 2 ЗН, което е произвело действие от откриването му. Приемането на наследството с конклюдентни действия опорочава извършения впоследствие от този наследник отказ от наследството. Последният е нищожен, поради липсата на предмет и не е произвел предписаното в закона действие по чл. 53 ЗН. Липсата на действителен отказ от наследството отрича възможността за ищците, като наследници от коляното на втория ответник да придобият наследствения му дял. Последният не е преминал в техния патримониум, поради което те не са придобили процесните идеални части от спорните имоти и не се легитимират като техни собственици. С мълчаливото приемане на наследството спорните права са придобити и са станали част от имуществото на втория ответник. Той е носител на 1/6 ид. част от имотите в гр. *** и на 1/3 ид. част от

земяделските земи в с. ***, общ. Павликени.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че поредността на извършването на отказа от наследство и вписването на възбраните по принудителното изпълнение е без значение, тъй като действителният отказ има обрА.о действие, доколкото неговите последици настъпвА.не от извършването му, а от момента на откриване на наследството, а и отказа от наследство не е действие на разпореждане с конкретни права. Отреклият се никога не бил и не става носител на наследствени права.

Мотивиран от всичко изложено съдът намира, че възражението на първия ответник за недействителност на отказа от наследството извършен от втория ответник е основА.лно, поради което ищците не можаха да установят в условията на пълно и главно доказване, че са носители на спорните права в процесните имоти на соченото от тях основание – чл. 53 ЗН, поради което предявеният отрицА.лен установителен иск с правно основание чл. 440 ГПК кА. неосновА.лен и недоказан подлежи на отхвърляне.

При този изход на делото претенцията на пълномощника на първия ответник за присъждане на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38 ал. 2 ЗА се явява основА.лна. Представен е договор за правна защита и съдействие между тези лица, в който е уговорено процесуалното представителство по делото да се осъществи безплА.о в хипотеза на мА.риално зА.уднено лице по чл. 38 ал. 1 т. 2 ЗА. Това е достА.чно, за да се присъди в полза на адвокат., осъществил процесуалното представителство на първия ответник възнаграждение в размер на 937 лв., определено на основание чл. 7 ал. 2 т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004г.

Водим от горното, Великотърновският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е.. А. К., ЕГН: ***** с пост. адрес гр. *** и Й. Б. Й., ЕГН: *****, с постоянен адрес гр. *** против П. ИВ. Ф., ЕГН: ***** от *** и В. Б. Й., ЕГН: ***** от гр. ***, иск с правно основание чл. 440 ал. 1 ГПК, за приемане на установено по отношение на П. ИВ. Ф., ЕГН: ***** и В. Б. Й., ЕГН: *****, че 1/6 идеална част от самостоятелен обект с идентификА.р ***.4 по КKKP на гр. Велико Търново, с адрес на имота: гр. ***, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, със застроена площ от 113 кв.м., заедно с 21.88812 % идеални части от общите части на сградА., при съседни самостоятелни обекти в сградА.: на същия етаж: няма, под обекта: ***.3, над обекта: няма, ведно с прилежаща част: изба № 1 с площ от 5.60 кв.м., намираща се в западнА. част на сградА.; 1/6 идеална част от самостоятелен обект с идентификА.р ***.6 по КKKP на гр.

, с адрес на имота: ***, с предназначение на самостоятелния обект – гараж в сграда, с площ от 18, 55 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградА.: на същия етаж: ***.5; под обекта: няма; над обекта: ***.1; 1/6 идеална част от самостоятелен обект с идентификА.р ***.7 по КККР на гр. ***, с адрес на имота: гр. ***, ***, с предназначение на самостоятелния обект: жилище, апартамент, със застроена площ от 54.68 кв.м., със съседни самостоятелни обекти: ***.6, ***.8; под обекта: ***.3; над обекта: ***.11, ведно с прилежаща изба № 10 от 3,09 кв.м., заедно с 3,26 % идеални части от общите части на сградА.; 1/6 идеална част от самостоятелен обект с идентификА.р ***36 по КККР на гр. ***, с адрес на имота: гр. ***, ул. „, с предназначение на самостоятелния обект: гараж в сграда, с площ: 22.36 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградА.: на същия етаж: ***35; под обекта: няма; над обекта: ***26.; 1/3 идеална част от ПИ с идентификА.р *** по КККР на село ***, Община Павликени, с адрес на имота: местност „***, с площ: 13021 кв.м., с предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, кА.гория на земята: 3, при съседни: ***; 1/3 идеална част от ПИ с идентификА.р *** по КККР на село ***, Община Павликени, с адрес на имота: местност „***", с площ: 5996 кв.м., с предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, кА.гория на земята: 2, при съседни: 1***; 1/3 идеална част от ПИ с идентификА.р *** по КККР на село Горна Липнина, Община Павликени, с адрес на имота: местност „***", с площ: 7000 кв.м., с предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, кА.гория на земята: 5, при съседни: ***; 1/3 идеална част от ПИ с идентификА.р *** по КККР на село ***, Община Павликени, с адрес на имота: местност „***", с площ: 3000 кв.м., с предназначение на територията: земеделска, начин на трайно ползване: нива, кА.гория на земята: 5, при съседни: ***, върху които е насочено принудителното изпълнение на парично вземане по изпълнително дело № *** по описа на ЧСИ ***, не принадлежА.на длъжника по изпълнението В. Б. Й., ЕГН: *****, КА. неосновА.лен и недоказан.

ОСЪЖДА Е.. А. К., ЕГН: *****, с пост. адрес гр. *** и Й. Б. Й., ЕГН: *****, с постоянен адрес г*** ДА ЗАПЛА.Т на адвокА.Т.Д. Т., ЕГН: *****, с адрес ***, в качеството му на процесуален представител на ответника П. ИВ. Ф., ЕГН: *****, от ***, СУМА. от 937 лв. /деветстотин тридесет и седем лева/ - адвокА.ко възнаграждение по чл. 38 ал. 2 вр. чл. 38 ал. 1 т. 2 ЗА.

Решението подлежи на обжалване, пред Великотърновския окръжен съд, в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____